

Josef a jeho bratři

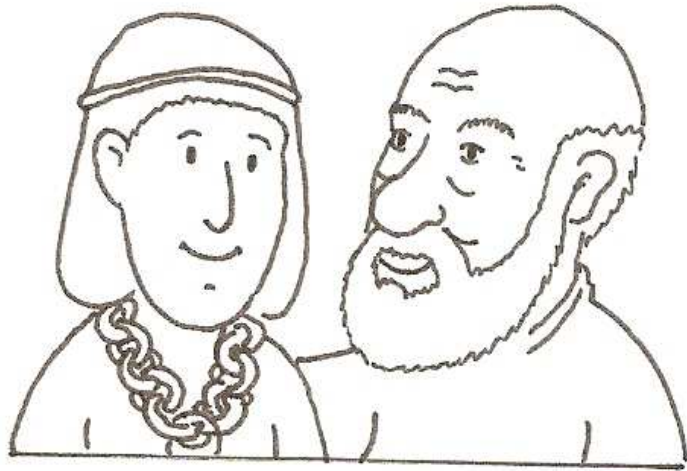
Text biblického příběhu: www.deti.vira.cz

Nakreslil: Jan Brázdil

Ruben Šimeón Levi
Juda Isachar Zabulon Gád Ašer
Dan Josef Jákob Benjamín Neftali

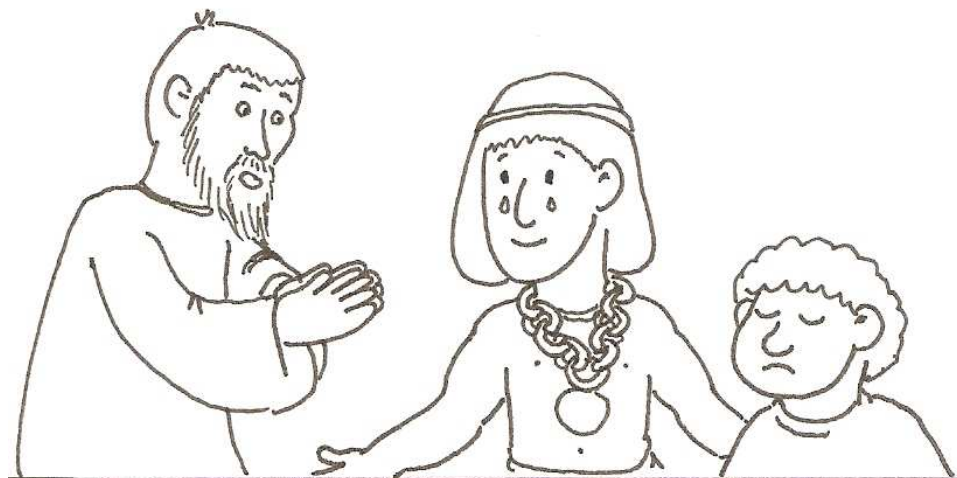
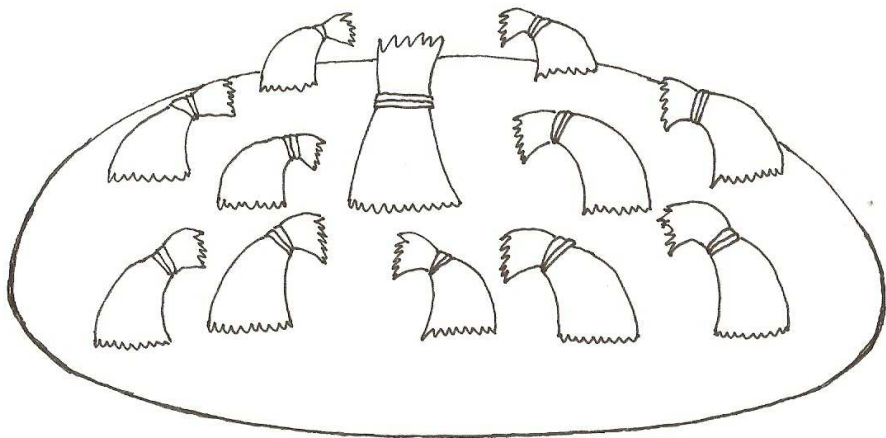
Jákob měl dvanáct synů. Jmenuovali se Ruben, Šimeón, Levi, Juda, Isachar a Zabulon (synové Ley), Gád a Ašer (synové Zilpy, služebnice Ley), Dan a Neftali (synové Bilhy, služebnice Ráchel) a Josef a Benjamín (synové Ráchel).

A tak Jákob a Josefovi bratři, jejich ženy a děti, jejich služebníci, dobytek a všechna stáda odešli ze země Kanaán do Egypta. Josef pozval Jákoba do paláce, aby se setkal s faraónem. A pak se všichni usadili v zemi Gošen, nejlepší části země egyptské.

Josef byl Jákobův milovaný syn. Jákob mohl tušit, že z toho budou potíže. Ale Ráchel zemřela při porodu Benjamína a Jákob Ráchel tolik miloval. Miloval proto její syny víc než své ostatní děti. Ani se nesnažil být vůči nim spravedlivý. Nadržoval Josefovi a rozmazloval ho, dal mu zvláštní oděv, který měl po právu dostat jeho prvorozený syn Ruben.

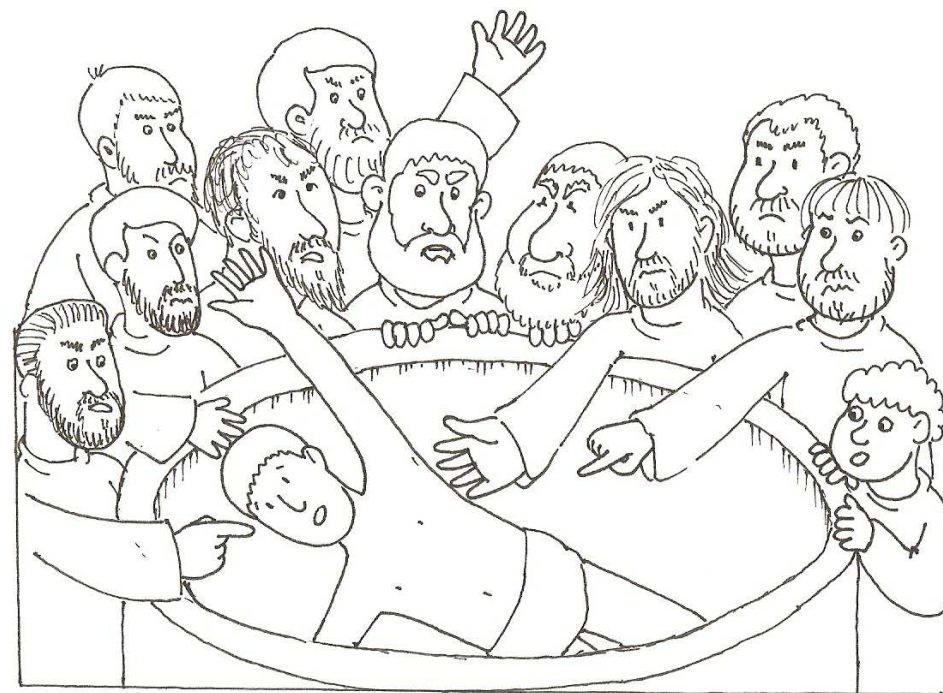

“Ten, u koho byl nalezen můj pohár, se stane mým otrokem,” řekl Josef, aby je zkoušel. “Ostatní budou moci svobodně odejít.” S tím se bratři nemohli smířit. Nemohli odejít ke svému otci a říci mu, že ztratil i tohoto svého nejmladšího syna. Juda promluvil. “Pokud se Benjamín nevrátí s námi, náš otec zemře smutkem. Slíbil jsem mu, že se chlapec vrátí v pořádku domů. Dovol, abych se stal tvým otrokem místo něho.” Když to Josef slyšel, poznal, že jeho bratři litují toho, co mu před mnoha lety udělali. Poslal své služebníky ven z místnosti a potom propukl v pláč. “Já jsem Josef,” řekl. “Žije ještě můj otec?” Na tvářích všech se objevila hrůza. Teď jim Josef mohl všechno oplatit. Co s nimi udělá? Ale Josef znovu promluvil. “Nebojte se. To Bůh mne sem poslal, aby nám všem zachránil život. Neúroda bude trvat ještě dalších pět let a mnozí umřou hladu. Vraťte se domů a přiveďte sem otce a celou rodinu, abyste žili blízko mne v zemi Gošenu.

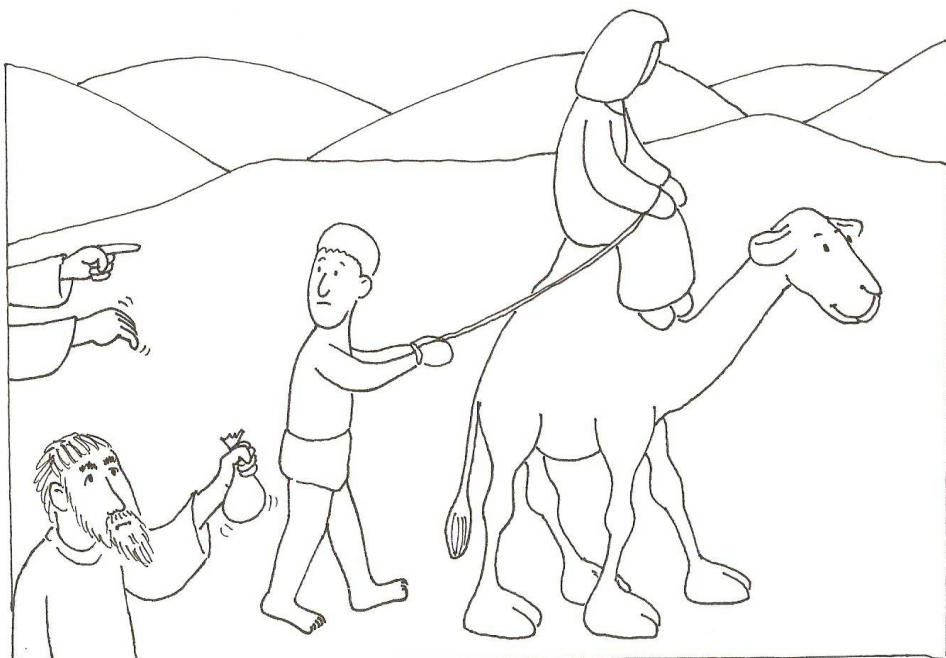
Proto všichni bratři na Josefa žárlili a nenáviděli ho. K tomu všemu ještě měl Josef sny a v těch snech se mu jeho bratři, a dokonce i jeho otec, klaněli. I Jákob se rozzlobil, když se Josef vychloubal svými sny.

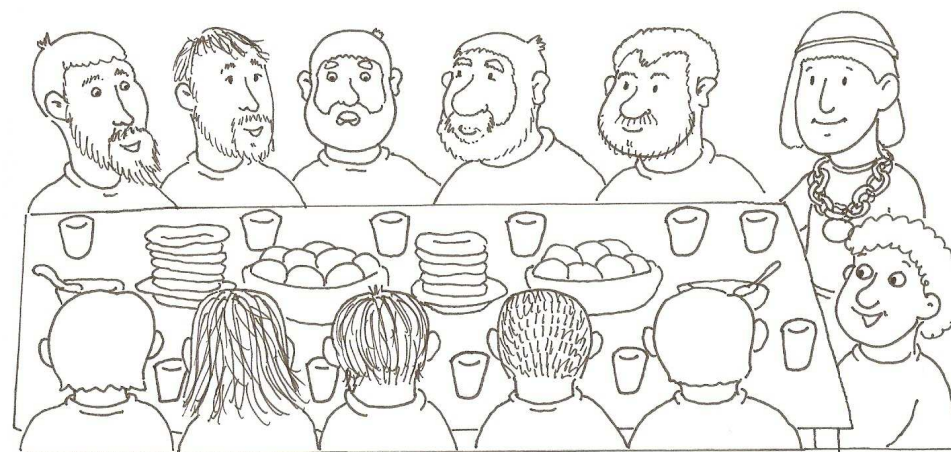
Druhý den ráno, když se pytle bratří plnily obilím, přikázal Josef svým služebníkům, aby do Benjamínova pytle zastrčili Josefův vlastní stříbrný pohár. Bratři neušli daleko, když je dostihli Josefovi muži. Hledali “zloděje”, který prý ukradl Josefův pohár. Když byl prohledáván Benjamínův pytel, našel se v něm, k hrůze všech bratří, hledaný pohár. Všichni se vrátili do města a padli Josefovi k nohám.

Jednoho dne poslal Jákob Josefa, aby zjistil, zda se jeho bratřím a stádům daří dobře. Ale když ho zdálky bratři viděli přicházet, domluvili se, že ho zabijí. Ruben, který ho chtěl později zachránit, je přesvědčil, aby ho hned na místě nezabíjeli. “Hoďte ho do této prázdné cisterny, ruku na něj nevztahujte,” navrhl – a oni s tím souhlasili.

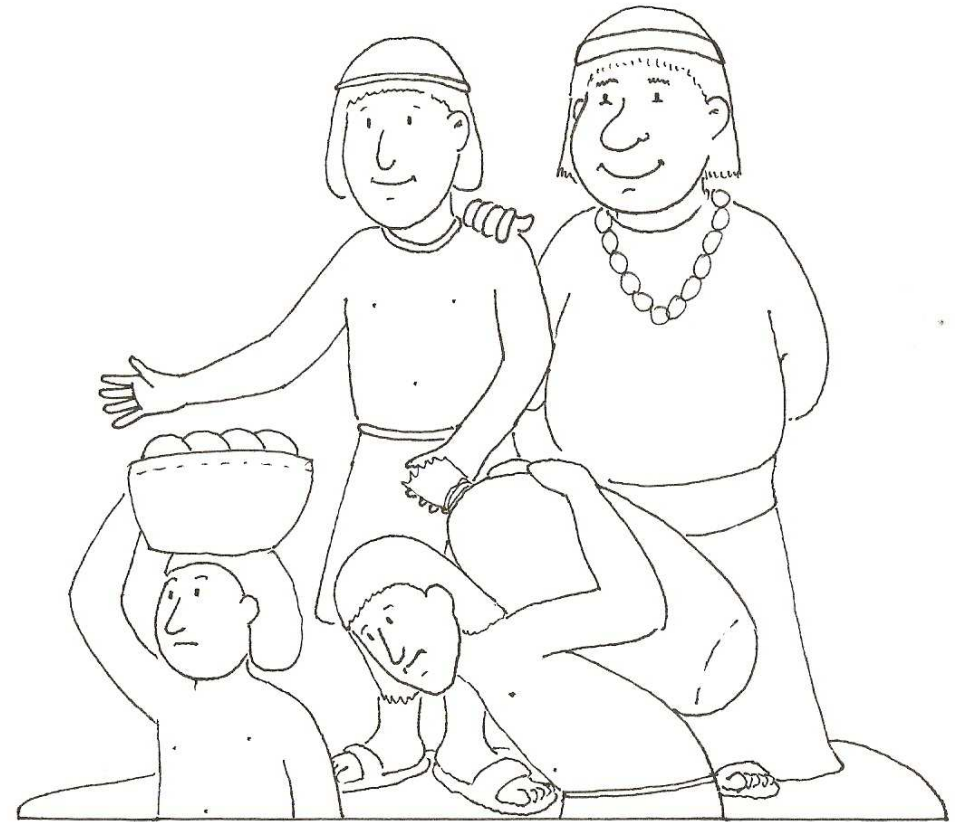
Ale když Ruben odešel hlídat stádo ovcí, procházeli kolem obchodníci, kteří byli na cestě do Egypta. Bratry napadlo, že jim prodají Josefa za dvacet stříbrných. Když se Ruben vrátil, bylo už pozdě. Vzali Josefův oděv a namočili ho v krvi kozla, kterého kvůli tomu porazili. Pak se vrátili domů a ukázali ho otcí. Jákob se hořce rozplakal, myslel si, že Josefa roztrhala divá zvěř. Nebyl k utišení.

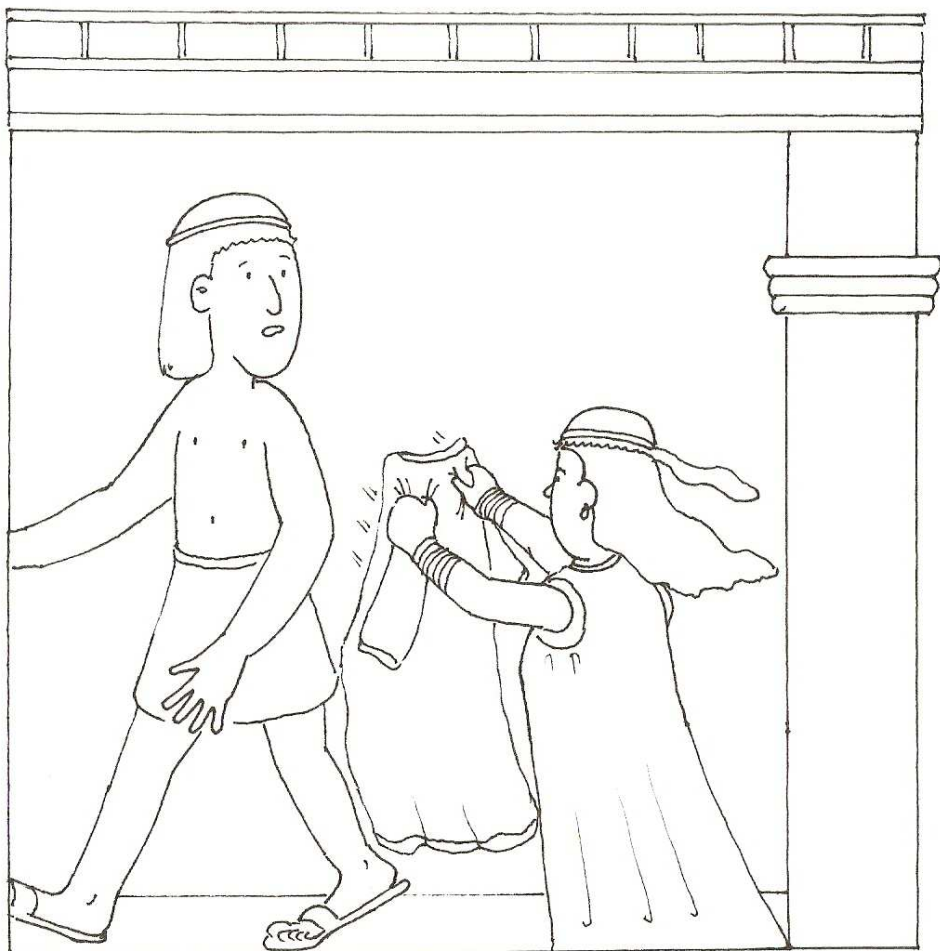
Smutně se vraceli s obilím do Kanaánu. Příště musí s sebou vzít Benjamína. Ale jak by mohli přesvědčit Jákoba, aby se rozloučil se svým nejmladším synem? Když však jídlo došlo, nebylo na vybranou. Benjamín s nimi musí jít, jinak budou hladovět. Znovu stáli před správcem egyptské země, a když Josef uviděl Benjamína, ztěžka se bránil slzám. Bratři pokleklí před Josefem. “Jak se daří vašemu starému otcí?” zeptal se. “A tohle je váš nejmladší bratr?” Potom Josefovi služebníci připravili jídlo a bratři usedli ke stolu. Když se podávalo jídlo, dostal Benjamín pětkrát více, než ostatní. Josef jim však stále ještě neřekl, kdo je.

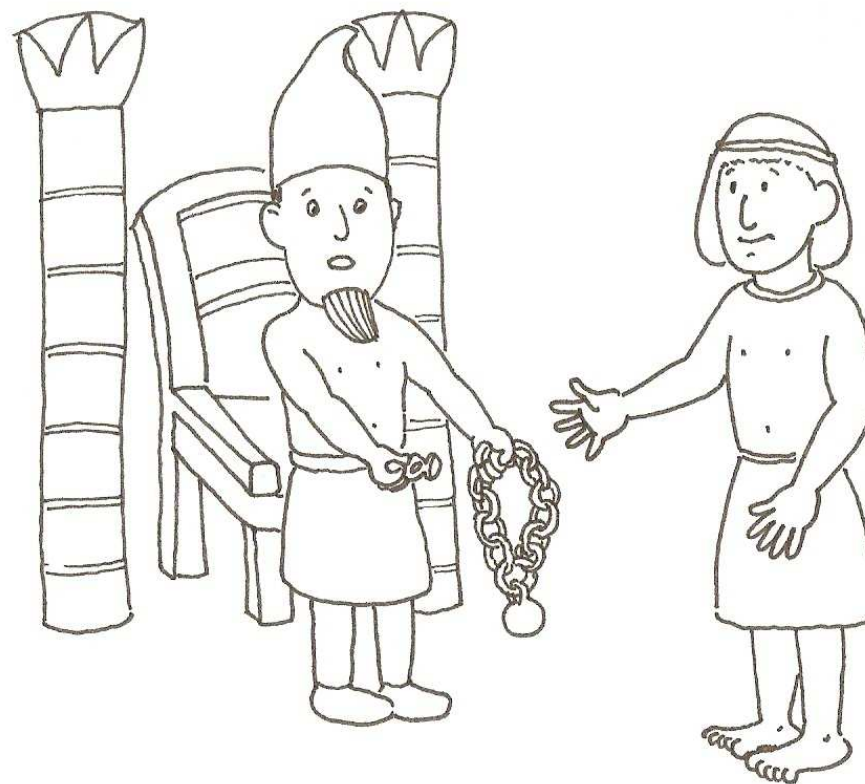
Jákob se nakonec rozhodl a vyslal své syny – všechny kromě Benjamína – do Egypta. Když deset Jákobových synů stálo před správcem egyptské země a prosili ho, aby jim prodal obilí, žádný z nich nepoznal dávno ztraceného bratra. Ale Josef poznal hned, koho má před sebou. Rozhodl se je vyzkoušet, zda jsou stále ještě tak zlí, jako byli před lety. Přísně se na ně podíval. “Jste špióni!” řekl a poslal je do vězení. Po třech dnech je nechal propustit, ale museli mu slíbit, že příště s sebou přivedou Benjamína. A Šimeóna si nechal jako rukojmí, aby měl jistotu, že svůj slib splní. Potom přikázal svým služebníkům, aby peníze, které bratři zaplatili za obilí, dali zpátky do jejich pytlů. Když bratři otevřeli pytle s obilím a našli v nich peníze, vylekali se.

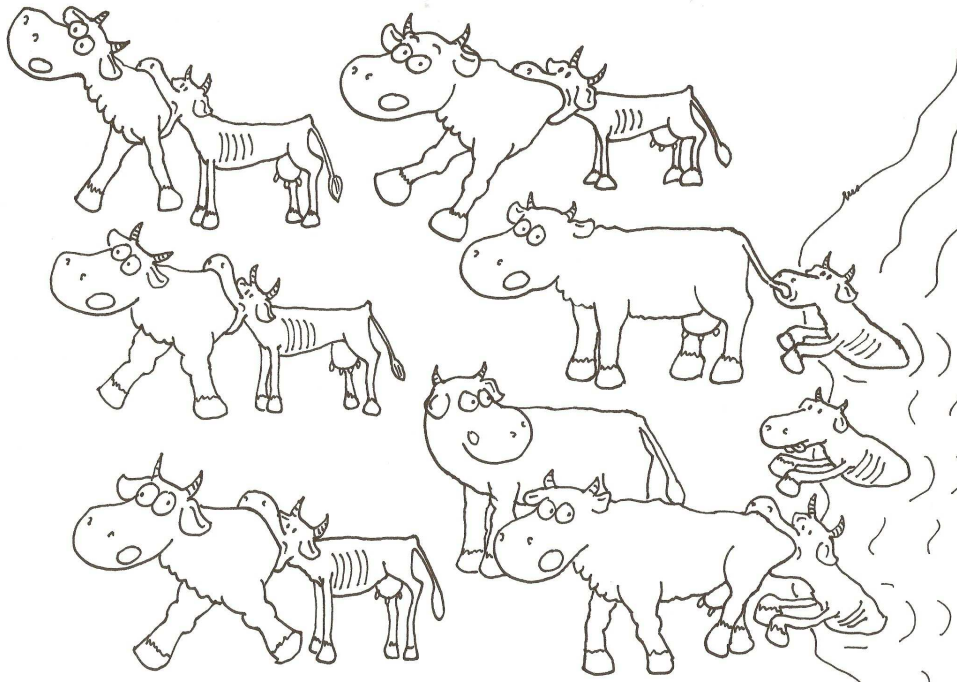
Josef byl mezitím prodán za otroka Putifarovi, úředníkovi egyptského vládce, faraona. Josef byl otrokem v cizí zemi, ale nebyl sám. Bůh byl s ním. A Putifar si tolik nového otroka oblíbil, že ho ustanovil správcem ve svém domu a svěřil mu všechno, co měl.

Josef byl krásný a Putifarova žena se do něj zamilovala. Ale on chtěl být dobrým služebníkem svého pána a odmítal ji. Putifarova žena se na něj rozzlobila a pomluvila Josefa u svého manžela. Řekla mu, že ji Josef přepadl. Putifar se rozzuřil. Dal Josefa vsadit do královského vězení.

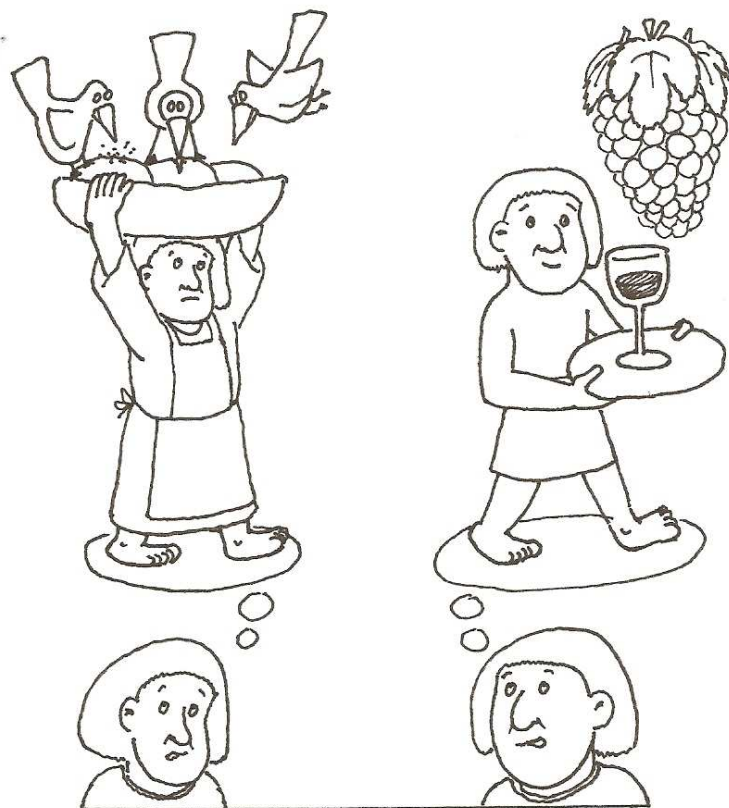
Farao se zaradoval, že mu Josef dokázal jeho sen vyložit. Je to jistě muž Boží! Nikdo nebude lepším správcem, který by se postaral o to, aby se část úrody uskladnila v sýpkách. A tak král dal svůj vlastní prsten na Josefův prst a kolem krku mu dal zlatý řetěz a učinil ho svým správcem nad celou zemí egyptskou, po sobě nejvyšším vládcem země. Po sedmi letech, jak Josef řekl, obilí nevzešlo a v mnoha zemích vypukl hlad. Ale v Egyptě dal Josef otevřít sýpky a prodával lidem obilí. V zemi Kanaán už také i jeho otci a bratrům docházelo obilí, nebylo z čeho péct chleba.

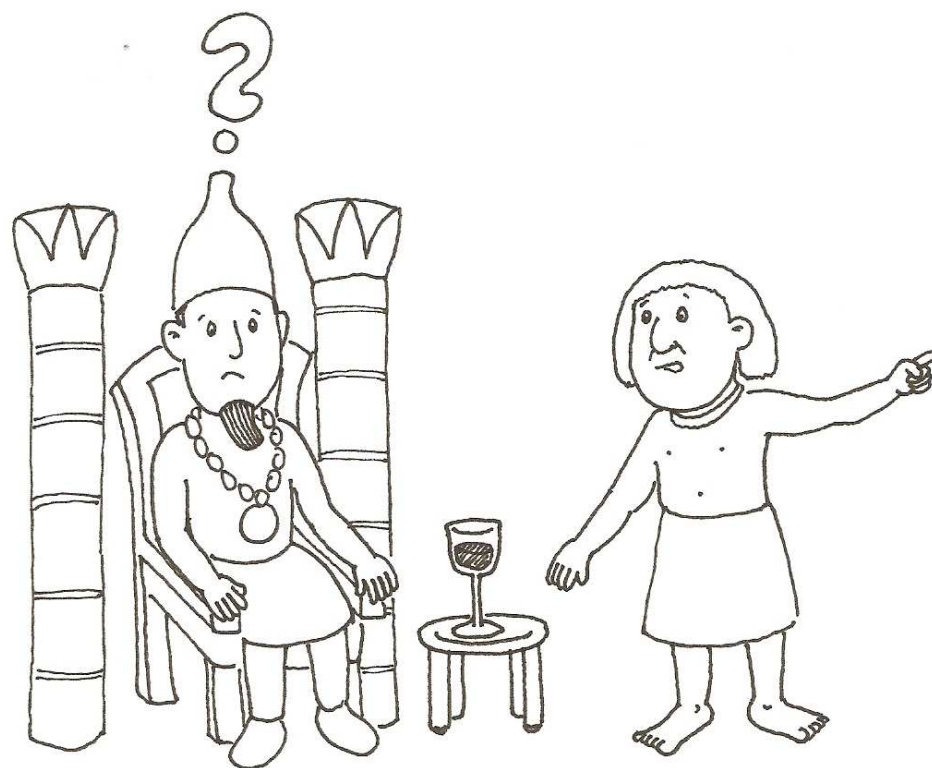
Farao si dal Josefa zavolat a vyprávěl mu svůj sen. Farao stál na břehu řeky Nilu, když sedm tučných krav vyběhlo z řeky. Potom přišlo sedm hubených krav a ty hubené krávy sežraly všechny krávy tučné. Bůh dal Josefovi poznat, co ten sen znamená. “V zemi nastane sedm let, ve kterých bude hojná úroda, a po nich přijde sedm let hladových,” řekl Josef faraónovi. “Jsi-li moudrý, necháš uskladnit v sýpkách část úrody během let, kdy bude dobrá úroda, aby tvůj lid nehladověl, až přijdou léta neúrody.”

Ale Bůh byl stále s ním. Získal důvěru správce vězení a byl ustanoven nad všemi ostatními vězni. Jeden z nich byl faraónův číšník, muž, který faraónovi naléval víno. Druhý byl faraónův pekař. Jedné noci měli oba muži zvláštní sny. Když jim příštího rána Josef přinášel jídlo, uviděl, že jsou velmi vystrašení. Co ty sny mohly znamenat? V Egyptě v těch dobách brali lidé sny velmi vážně. Každý sen měl smysl.

“Bůh nám může dát poznat smysl snu,” řekl Josef. A tak číšník a pekař vyprávěli Josefovi své sny a Bůh dal Josefovi poznat, co tyto sny znamenají. Číšníkovi se zdálo o vinné révě se třemi výhonky. Utrhl hrozny, vymačkal jejich šťávu do faraónova poháru a podal mu ho. “Za tři dny,” řekl Josef, “tě faraón propustí na svobodu a ty budeš znovu vykonávat svůj úřad. Prosím, přimluv se za mne a pomoz mi z vězení.” Číšník mu to slíbil. Pekařovi se zdálo, že na hlavě nesl tři koše plné pečiva pro krále, slétali se však na ně ptáci a zobali z nich. “Za tři dny,” řekl Josef, “tě faraón vyvede z vězení a ty přijdeš o hlavu.” Všechno se stalo tak, jak Josef předpověděl. Ale číšník na svůj slib zapomněl.

Za dva roky měl král podivný sen a nikdo mu ho nebyl schopen vyložit. Tehdy si číšník vzpomněl na Josefa a řekl o něm faraónovi.